

ע"פ 23675/04 - עבירות דחויד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-04-23675 דחויד (עוצר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון

UBEIR DAVID

מערערת

נגד

מדינת ישראל

משיבה

פסק דין

1. לפניה ערעור על גזר דין של בית משפט השלום ל汰בורה בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שנייתן בגדרי פ"ל 17-11-2351.

ההדגשות שיבאו להלן אינן במקור.

2. לפניה בית משפט קמא הונח כתוב אישום בו יוחסו למערערת עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברשלנות ונήגא לא ביטוח, לפי סעיפים 67 ו-62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ולפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

כתב האישום

3. על פי כתב האישום, ביום 5.11.17, בסמוך לשעה 10:08, נהגה המערערת ברכב מסווג הונדה בצבע שחור, מ.ר. 6391663 (להלן: "הרכב") בעוספה ונעכירה לבדיקה בידי שוטרים. בנסיבות המתוארות נהגה המערערת ברכב כאשר היא נתונה בפסילה למשך 13 חודשים, על פי גזר דין שנייתן בבית משפט קמא ביום 28.6.17, עוד ערעור שהגישה המערערת נדחה. רישוין הנהיגה של המערערת הופקד בתאריך 16.10.17.

המערערת נהגה ברכב בקלות ראש, על אף שהיא ידוע לה שרישוין הנהיגה שלא נפל על ידי בית המשפט, ולא תעודת ביטוח בת תוקף המכסה את נהיגתה.

ההילך בבית משפט קמא

4. כתב האישום הוגש לבית משפט קמא ביום 5.11.17, יום ביצוע העבירות, ועל פי בקשה המערערת נדחה הדיון מספר פעמי. ביום 6.12.17 הוציא לפניו בית משפט קמא הסדר טיעון לפני הווסכם כי המערערת תודה ותורשע במיחס לה. כן הווסכם כי יוטלו עליה רכיבי הענישה הבאים, כפי שהסביר מפי ב"כ המשיבה: "עונש מאסר של 6 חודשים. במידה ותימצא מתאימה תרצה זאת בذرך של עובדות

שירות. עונש המאסר המותנה יופעל בחופף. פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים" ורכיבי עונשה נוספים על פי שיקול דעת בית המשפט.

ב"כ המערערת באותו הילך (להלן גם: "עורכת הדין") ביקשה לכבד את הסדר הטיעון ולהפנות את המערערת לממונה על עבודות השירות. ב"כ המערערת טענה כי מעכראה של המערערת ומעכראה בפיקוח אלקטרוני גרמו להפנמה והרתעה, וביקשה לקבל את הסדר הטיעון ללא צורך בסיווע של שירות המבחן.

בית משפט קמא הפנה את המערערת לממונה על עבודות השירות "על מנת שתתකבל בעניינה חוות דעת לעניין כשירותה לרשות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות". חוות הדעת אכן התקבלה לתיק בית משפט קמא, ובסעיף 3 לחוות הדעת נרשם "הנידון הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות והוא סבר לו תנאי הריצוי". בסעיף 4.2 לחוות הדעת נרשם כי המועמדת הביעה "נכונות לשאת במאסר בעבודות שירות, נבדקה ונמצאה כשרה, שיבוצה בהתאם. המועמדת ציינה במעמד הריאון שמצובה הכלכלית לא יהיה עליה לביעות כגון התיצבות לריצוי עבודות שירות ויש בכוונתה לבצע את הנדרש ממנה באופן שallow התחייב במעמד ראיון בהתאם לביצוע עבודות השירות. נבקש מבית המשפט להזהירה כי מדובר בתנאי העוסקה קפדיים וכל חריגה מכללים אלה, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ורקzeitig יתרת העונש במאסר בפועל".

5. ביום 20.12.2017 נשמעו טיעוני ההגנה לעונש ובמסגרת הטיעונים שנטענו ארוכות, באופן מפורט ומונומך, ביקשה באת כוחה לכבד את הסדר הטיעון.

ביום 27.12.17 גזר בית משפט קמא את עונשה של המערערת. בית משפט קמא ציין כי טרם גזירת דין הופנמה המערערת לממונה על עבודות השירות על מנת שתתתקבל בעניינה חוות דעת לעניין "כשירותה לרשות עונש של מאסר על דרך של עבודות שירות".

עוד צוין, כי אכן התקבלה חוות דעת לפיה המערערת "נמצאה מתאימה לרשות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות והומלץ להציבה [...]."

בית משפט קמא הוסיף כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשעה המערערת "גע בין שלושה חודשים מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 12 חודשים מאסר".

לאחר שקל את מכלול הנסיבות החליט בית משפט קמא לאמץ את הסדר הטיעון, שכן מצא אותו סביר בנסיבות העניין.

בית משפט קמא גזר אףוא על המערערת רכיבי עונשה שונים ובהם -

"מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בחופף להפעלת מאסר מותנה בגין 6 חודשים התלוּי ועומד כנגד הנאשם בתיק 157-07-16 (גזר הדין ניתן ביום 28.6.17), כך שפרק הכל תרצה הנאשםת מאסר בגין 6 חודשים בדרך של עבודות שירות. כאמור בחוות דעת הממונה, תחל הנאשםת לרשות את עונש המאסר ביום 18.1.18 במוסד [...]".

.6. ביום 8.2.18 הודיע הממונה על עבודות השירות לבית משפט קמא כי המערערת החלה לשאת בעונשה, לאחר שהיא התיצב ב-24.1.18 אולם לא התיצבה מטעמי מחלה.

.7. ביום 7.3.18 הגישה המערערת לבית משפט קמא בקשה בהולה לביטול גזר הדין ועטירה לחזור בה מהסדר הטיעון שהוצע לבית משפט קמא. על פי נימוקיה, הבקשה הוגשה נוכח אי ידיעת המערערת בדבר רכיב המאסר שהוטל עליה. ב"כ המערערת (שלא יצא אותה במהלך ההליך בבית משפט קמא) הבahir בבקשתה כי אינו טוען דבר בעניין 'כשל בייצוג' ואף לא בא בטרונה, שכן התרשם שהמעערערת יוצגה נאמנה. עם זאת, המערערת לא הבינה את אחד הרכיבים המהותיים שהוטלו בגין הדין וכעת מבקשת היא להפנותה לשירות המבחן על מנת שיבחן את נסיבותה האישיות ועל מנת שבית המשפט יורה על הארצת המאסר המותנה. טוען כי המערערת לא יצרה ולא יוצרת בלבד כל ציפייה ומודעת היא לעובדה כי תספיר מבחן חיובי או שלילי הוא בצד המלצה בלבד. היא אף נוטלת סיכון לפיו בית המשפט יטיל עליה מאסר בפועל של ממש. משכך התקחש בית משפט קמא להורות על ביטול גזר דין ולחילופין להורות על קיום דין בבקשתה.

לבקשת צורף תצהיר חתום בידי המערערת לפיו, בין היתר, הצהירה המערערת כי הייתה מודעת להסדר הטיעון אשר גובש "אך לא ידעת שאחד הרכיבים הינו רכיב של מאסר". המערערת לא הביעה טרונה או טענה כלפי יציגה על ידי עורכת הדין, שכן זו יציגה אותה "על הצד הטוב יותר", אך ככל הנראה המערערת לא הבינה "שקיים רכיב של מאסר בין הרכיבים שהוטלו עליו בגין הדין". עוד על פי התצהיר, רק ביום הגעתה לממונה על עבודות השירות נאמר לה מפורשות על ידי הגורמים מולם התנהלה כי מדובר ברכיב של מאסר, היא נדמהה לגנות זאת. בנוסף, על פי התצהיר, המערערת עברה תקופה קשה, נסיבותה אינן קלות, והיא הודיעה לממונה על עבודות השירות כי בכוונתה להגיש בקשה לביטול עבודות השירות. כן בבקשתה להפנותה לשירות המבחן ולהאריך מאסר מותנה התליי ועומד כנגדה.

.8. בית משפט קמא הורה למשיבה להגיש לבקשתה עד ליום 21.3.18, וביום 18.3.18 הורה למשיבה להגיש לבקשתה עד ליום 25.3.18. ביום 27.3.18 נקבעה הבקשה לדין ובדין שהתקיים ביום 8.4.18 הורה בית משפט קמא למשיבה להגיש להגיב לבקשתה לא יאוחר מיום 15.4.18. ביום 22.4.18 ניתנה החלטתו של בית משפט קמא לפיה, משנית גזר דין סימן בית המשפט את מלאכתו. למשל ניתנה הסכמת המשיבה ומבל' להתייחס לטענות המערערת, הדרך היחיד הפתוחה בפניה היא פניה לערכאת העreauו. לפיכך, דחה בית משפט קמא את הבקשה.

הערעוץ

.9. עוד קודם למתן החלטתו הסופית של בית משפט קמא, כבר ביום 15.4.18, הוגשה הודעת העreauו מושא ההליך דין.

בהודעת העreauו נרשם כי לערעורה הסתבר בדיעד שעבודות השירות הין למעשה מאסר לריצוי בעבודות שירות. עת הובהרה לה שטענות הדברים, בבקשתה להורות על ביטול גזר דין כיוון שבuisוקה היא קריםינולוגית

ומדריכת נוער בסיכון. לעונש מסר, על אף היותו מרוצה בעבודות שירות, קיימות השלכות חמורות לגבי עתידה המקצועית ולגבי אפשרותה של המערערת לבצע את מלאכת הקודש בה היא עוסקת. משכך הוגשה הבקשה לבית המשפט קמא. בית המשפט של ערעור התבקש לאפשר למערערת לחזור בה "מההודהה במסגרת הסדר הטיעון על כל ההוראות הכרוכות בכך לטוב ולרע".

10. בדיון הראשון שהתקיים בהליך דין, הבahir ב"כ המערערת כי היא אינה חפיצה לחזור בה מן ההודהה שמסרה בבית משפט קמא. כן ביקש ב"כ המערערת לאפשר למערערת לומר את דברה והוא סיפרה ארוכות על נסיבותיה האישיות. לטענתה, כאשר באת כוחה אמרה לה "מה זה עבודות שירות, היא לא אמרה שזה מסר". המערערת הסבירה שנודע לה על רכיב המסר לראשונה כאשר הייתה במשרדי הממונה על עבודות השירות. בהמשך ישבה בביתה "וקראתי מה זה עבודות שירות". המערערת הסבירה כי היא אמונה בעדתה כקרימינולוגית עם נוער בסיכון כעשר שנים, אך נוער "לא עושה עבודות שירות".

בשלב זה, בהמלצת בית המשפט, הודיע ב"כ המערערת שהוא חוזר בו מן הערעור, אך המערערת הודיעה שגוזרים עליו "גזר דין מוות", لكن הדיון נדחה.

בדיון השני נטען כי המערערת הגיעה לראשונה למשרדים בא כוחה עוד ביום 4.2.18 וחתמה על "יפוי" כוח. כן חתמה על תצהיר. נטען כי בית משפט קמא לא סתום את הגוף על בקשת המערערת, ולא דחה את בקשתה על הסף. בית משפט קמא פנה אל המשיבה פעם אחר פעם לקבלת תגובתה, ורק משלא התקבלה התגובה, גם לאחר דיון, דחה בית משפט קמא את הבקשה. למרות הצהרת בא כוחה בעבר, למערערת כיום טענות נגד עורכת הדין שיצגה אותה בבית משפט קמא. כיוון שבידה ראייה לתמוך בטענותיה, ביקש ב"כ המערערת שהיא תייצג על ידי עורך דין אחר מהמשרד אליו הוא משתיר. כן ביקש לקבל את תגובת עורכת הדין שיצגה אותה בהליך שהתקיים בבית משפט קמא. לפיכך נדחה הדיון פעם נוספת.

11. בדיון הנוסף (שלישי במספר), הוצג מסמך חתום על ידי עורכת הדין.

עורכת הדין ציינה כי בהליך שהתקיים בבית משפט קמא נתונה הייתה המערערת במעטך עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני. לאחר שהתקיים דיון בערור שהגישה, ביקש מנתה המערערת לסיים את הטיפול בנסיבות שכן נוכחות התנאים המגבילים נמנעה ממנה יכולת לעבוד והיא חששת לאבד את מקום עבודתה. המערערת שאלת עורכת הדין " מדוע לא ניתן לסיים את התקיך בעבודות שירות". עורכת הדין הבירה לה כי תוכל לנסות להגיע להסכמה עם המשיבה ולסיים את ההליך בצורה מהירה, גם שכוונתה הייתה לבצע להפניה לשירות המבחן לצורך בבחינת אפרורות של הארכת המסאר המותנה התלו依 ועומד כנגדה. באותו עת נתונה הייתה עם המערערת בפיקוח צו מבן 18 חודשים שניתן ביום 28.6.17 במסגרת הליך קודם, אך לא הסתדרה עם קצינת המבחן. המערערת אמרה לבאת כוחה "שאינה מעוניינת בשום פנים ואופן לחזור לשירות המבחן ואף חששה שלאור היחסים העכורים עם קצינת המבחן זה רק יחמיר את מצבה". لكن, בהתלהבות רבה מצד המערערת, נתבקשה עורכת הדין להגיע להסדר טיעון בהקדם האפשרי שענינו שיש חדש עבודות שירות. בין המערערת לבאת כוחה דאז נערכו אינספור שיחות טלפון בהן הוסבו למערערת שוב ושוב מהות הסדר והחלופות האפשרות לסיום ההליך. יתרה מכך, בעת ההפניה לממונה על עבודות השירות ציין בית משפט קמא

שיתכן ותידרש חוות דעת שירות המבחן לצורך קבלת הסדר הטיעון, אך המערערת התרעמה וחשה כי 'מסר דיווח לא חיובי בעניינה אשר יאריך את ההליך. עוד צוין כי ביום 11.12.17 התיצבה המערערת לריאון התאמה בפני הממונה על עבודות השירות. אחורי התקשרה המערערת נסערת אל עורכת הדין, שכן נמסר לה בראיון "שמדבר במאסר בפועל שלஅחריו יהיה רישום פלילי". עורכת הדין קיימה אותה שיחה בת 9 דקות בה הוסבר שהרישום הוא רישום תעבורתי ואכן מדובר במאסר בפועל שמרוצה בעבודות שירות. עוד הוסבר כי ניתן לחזור מהסדר הטיעון ולהפנות את המערערת לשירות המבחן, אך המערערת לא הייתה מעוניינת בכך. לאורך כל התקופה עדמה המערערת בתוקף על דעתה לסייע להליך בהקדם האפשרי, על מנת לסיים את הפיקוח האלקטרוני. כל עיכוב, ولو קטן ביותר, גרם לשערת רגשות מצד המערערת נוכח המשך הפיקוח האלקטרוני. עורכת הדין הבירה כי לאורך ההליך פעללה בהתאם לדרישת המערערת תוך מתן הסברים מקיים ביותר במילך אינספור שיחות בנוגע להליכם ולהשלכותיהם. מכאן שאין כל בסיס לטענת המערערת בדבר 'כשל ביצוג' או העדר הסבר בנוגע להשלכות ההליך ותוצאותיו.

12. בדין הציג ב"כ המערערת לבית המשפט הודעת מסרון אשר נשלחה למערערת מעורכת הדין, בה נרשם: "התיק העיקרי - העונש שלך - 6 חודשים עבודות שירות + 24 חודשים פסילה + קנס, פסילה על תנאי, ומאסר על תנאי. כמו קנס וכמה תנאי תחילת השופטת". כן הוצאה הودעת מסרון נוספת אשר נכתבה ביום הדין על ידי עורכת הדין, לפיה ההודעה המסויימת שהוצגה לעיל אינה מייצגת דבר, שכן מדובר בהודעה אחת מתוך שירות שתקיימו בין המערערת לבין עורכת הדין. לכל היותר ניתן להסיק כי באותה הודעה ספציפית לא תהייחסה עורכת הדין לנושא המאסר, כמו לנושאים רבים אחרים אשר הוסבו לערערת בהרחבה בשיחות אחרות. כן נרשם כי קיימו שירותים שיחות לפני ההודעה המדוברת ואחריה.

13. בדין ביקש ב"כ המערערת לקבל את הערעור, שכן גם אם עורכת הדין הסבירה למסנתו את הטעון הסבר, הרי המערערת ככל הנראה כולה בהבנת הדברים אין לבוא עמה חשבון על כך. נטען כי יש להתייחס לאי גמירות דעתה של המערערת, בפרט שהיא נוטלת על עצמה סיכוןכבד לפיו עלולה היא למצוא את עצמה נתונה במאסר בפועל מאחורי סוג וברית, זאת עת תלוי ועומד כנגדה עונש מאסר מוותנה.

המשיבה בטורה ביקשה לדחות את הערעור מכל וכל. נטען כי עונשה של המערערת נגזר בהתאם להסדר הטיעון, במסגרתו נאמר יותר מפעם אחת כי העונש עליו הוסכם כולל מאסר לרצוי בעבודות שירות. אך גם פסק מפורשות בית משפט קמא בגזר הדין. נטען כי ההליך הנוכחי גוזל זמן רב ומיותר ממערכת השיפוט ללא כל הצדקה. משכך אף יש לחייב את המערערת בהוצאות ההליך.

דין והכרעה

14. בchnerתי את הנתונים שלפני וشكلתי עניינה של המערערת.

.15 המערעתת כולה בעבירות חמורות עת נהגה בקלות ראש, ללא ביטוח ובהיותה בפסילה.

האירוע מושא האישום התרחש כאמור ביום 5.11.17, אלא שכאربעה חודשים קודם לכן, ביום 28.6.17 עמדת המערעתת לדין בבית משפט קמא במסגרת פ"ל 157-07-16 בין עבירות של נהגה בקלות ראש, נהגה בזמן פסילה ולא ביטוח. באותו הילך עשה בית משפט קמא חсад עם המערעתת והטיל עליה, בין היתר, מסר מוותנה בן שישה חודשים, פסילת רישון נהגה לתקופה של 13 חודשים (תוך הפעלת פסילה קודמת), והעמדתה בפיקוח שירות המבחן, תחת צו מבחן, במשך 18 חודשים.

בית משפט קמא קבע באותו הילך כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול מסר בפועל של "עד 10 חודשים (בין מסר מוותנה ל-10 חודשים מסר בפועל)" ונוכח התעבורתי "ראוי להשית על הנאשמה [המערעתת, ע.ק.] מסר בפועל ولو בעבודות שירות". עם זאת, נוכח המלצת שירות המבחן והסיכוי ממשי לשיקום, החליט בית משפט קמא "להימנע מהטלת רכיב של מסר בפועל".

לא חלפו חמישה חודשים והמערעתת שבה לאחזה בהגה בעודה פסולה מלעשות זאת, כאשר מסר מוותנה תלוי ועומד כנגדה, ובהתאם בפיקוח שירות המבחן. הרשעתה של המערעתת אינה הרשעה ראשונה ואף לא שנייה, שכן לחובתה רשומות כיום 17 הרשעות קודמות בתחום התעבורה.

.16 אין צורך להזכיר מילים בדבר החומרה הרבה אשר יש ביצוע העבירות בהן כולה המערעתת, ובדבר הסכנה הרבה לכלל המשתמשים בדרך אשר עבירות אלה יוצרות.

די להזכיר לעניין זה את האמור בرع"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן** (8.5.07) -

"נדמה כי אין צורך להזכיר אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. ביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצוויים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

כן נאמר בرع"פ 665/11 **אבו עмар נ' מדינת ישראל** (12.12.10) (להלן: "ענין אבו עмар") -

"UBEIROT Nehiga Bepsila Laa Bitoch Vla Rishon, Yesh Ban La Rak Dofei Plili Alaa Af Mousri Kefol: Hesikon Hmovahek Leovri Dror (vgom Lenoveg Azmo), Woz Uikar, Vekn Kashim Bemimosh Pitzuim Baakbot Tazonot Drachim Am Alha Yikro Chilila Beut Nehiga Czatah; Raao Lmasl Sufifim 7-12 Lchok Pitzuim Lenegavi Tazonot Drachim, Tshl"h-1975, Vmekl Makom Hataltem Ul Kopet HaCivor".

.17 מדיניות הענישה הנהוגה בכל הקשור למשטי המערעתת היא מחמירה.

כך בرع"פ 1211/12 **ישראל נ' מדינת ישראל** (15.2.12) אישר בית המשפט העליון עונש מסר בפועל למשך שמנה חודשים על אדם שנרג בהיותו פסול מבלתי שנרגמה תאונה בעיטה של נהיגתו. בית המשפט ציין -

"**חשיבותה של ענישה מחמירה אינה מותמצית אף בהרעתת הרכבים, אלא גם במניעת סיכון לבאי הדרך.**".

ברע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** (13.12.18) קבע בית המשפט העליון כי מתחם עונש הולם הנע בין שבעה לעשרים חדש מססר בפועל הוא "מתחם הולם" בגין נהיגה בפסילה, ללא ביטוח ולא רישון נהיגה תקף, בעוד על המבוקש באותו הילך הוטלו שנים-עשר חדש מססר בפועל, מבלי שנגזרה תאונת בעיטה של נהיגתו. בית המשפט העליון ציין -

"נתמי דעתינו על האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר מצדיק מידה מסוימת של רחמים, אך בנסיבות הנסיבות אין הצדקה להטערב בעונש שנקבע בגין הדין של בית משפט השלום לטעורה. המססר לבטח יכבד ויקשה על המבוקש, אב לשני ילדים קטנים, שזכה לאחרונה במכרז לשירותי גננות עירית אשדוד בהיקף של 6 מיליון ₪. ברם, במשעו ובמחדריו העיד המבוקש על עצמו כי מORA החוק אינו חל עליו. רחמןות יתרה כלפיו, כמווה כהתאזרות אל הולכי רגל תמיימי-דרך ואל שאר משתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנות נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממשי שגרם לפגיעה בתאונת דרכיים כשאינו מחזיק ברישיון ואינו מבוטח".

בענייןabo עמאר אישר בית המשפט העליון עונש מססר בפועל למשך שנה בגין מספר עבירות של נהיגה בפסילה ולא ביטוח, נהיגה ללא רישון תקף וניגזה ללא רישון רכב תקף.

על רקע האמור עד כה, ברי כי הסדר הטיעון אשר הוצג בבית משפט כאמור ואשר הושג בין המערעתת ועורכת הדין לבין המשיבה, הוא הסדר טיעון מקל, בפרט נוכח הפעלת המאסר המותנה בחופף למססר שנגזר, ולנוכח העובדה כי בגדרו התאפשר למערעתת לרצות את עונש המססר בעבודות שירות. למורת קולת העונש המוסכם, נוכח נסיבותיה האישיות הייחודיות של המערעתת, מצא בית משפט כאמור לכבדו.

18. במהלך הדיונים בבית משפט כאמור, כפי שפורט לעיל, הודה שפומously רבות כי העונש שיוטל על המערעתת כולל רכיב מססר אשר ירצה בעבודות שירות. כך אף נאמר ברורות בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. בית משפט כאמור חזר יותר מפעם אחת בעת גזירת הדין על כך שעונשה של המערעתת כולל עונש מססר אשר ירצה בעבודות שירות. אף בית משפט כאמור שדן בעונינה בהילך קודם דום בו הוטל על המערעתת מססר מותנה התקיים לסוגיה זו.

זה המקום לציין כי המערעתת היא אישה בוגרת, משכילה ואינטלקטואלית, קריםינולוגית בהכשרתה. המערעתת הייתה נוכחת הן בрайון ההתאמה במשרדי הממונה על עבודות השירות והן בדיונים אשר התקיימו בעוניינה בבית משפט כאמור. המערעתת שמעה את טיעוני הצדדים ואת גזר דין של בית משפט כאמור, אך לא מצאה לנכון לפנות לבית משפט כאמור בהקשר זה לאחר ראיון ההתאמה במשרדי הממונה על עבודות השירות, או למצער מיד לאחר מתן גזר הדין. רק לאחר מעלה מחודשים מיום מתן גזר הדין, הוגשה הבקשה לבית משפט כאמור, בטענה כי רק עם תחילת עבודות השירות הבינה המערעתת שעסוקין בעונש מססר. טענה זו הتبerraה שלא מדובר, לשון המעטה, שכן המערעתת הבירה בהילך דין כי כבר בעת ראיון ההתאמה במשרדי הממונה על

עובדות השירות, נמסר לה שמדובר ברכיב עונשי של מסר אשר ירצה על דרך של עובדות שירות.

דברים אלה נתמכים באופן מלא במסמך שערכה עורכת הדין שייצגה את המערערת בהליך בבית משפט קמא. אין כל סיבה או יסוד לפסק באמור במסמך, שכן הוא מתישב עם טיעוני עורכת הדין בבית משפט קמא ועם גזר דין של בית משפט קמא.

אף טענת עורכת הדין לפיה הודיעת המסרון שהוגשה בהליך דין (ואינה כוללת את המילה "מסר" אלא רק את המילים "עובדות שירות") היא הודהה אחת מני רבות, היא טענה הגיונית וסבירה. נראה ברורות כי ההודהה שנשלחה בשעה 20:05 ונענתה באופן מיידי על ידי המערערת בשעה 20:06 היא חלק מהתקשרות רחבה התקפתית.

19. זאת ועוד, המערערת טענה כי רצוי מסר על דרך של עובדות שירות עלול לפגוע פגיעה אנושה בפרנסתה ולגדוע את מטה לחמה. כל ראייה לאישוש טענה זו לא הוגנה כלל ועיקר, למראות שփוי שפורט לעיל נדחו הדיונים בהליך זה פעם אחר פעם.

20. יתרה מזאת, המערערת כאמור ביצעה את העברות בהיותה נתונה בפיקוח שירות המבחן. לא מן הנמנע כי שירות המבחן אף פנה לבית משפט קמא בהליך הרלוונטי בבקשת להפקעת צו המבחן. בדיון הסבירה המערערת לבא כוחה כי במשך שנה מיום העמדתה תחת צו מבחן לא זומנה לטיפול בהעדון של קבוצות טיפוליות. משכך, אף הפיקוח עליו הורה בית משפט קמא בהליך קודם קודם הוברר כלל אפקטיבי, בפרט נוכח ביצוע העברות בהיות המערערת תחת צו מבחן ובעוד מסר מותנה תלוי ועומד כנגדה.

21. הנחותם בכללותם מעלים תהוצה מטרידה ביותר בנוגע להתנהלות המערערת בהליךם משפטיים. מכל מקום, אין כל הצדקה לאפשר לערערת לחזור בה מהסדר הטיעון, להשיב את הדיון בבית משפט קמא ולהפנות את המערערת לשירות המבחן. הסדר הטיעון נעשה על דעת המערערת, בידיעתה ובהסכמהה המלאה, והעונש שנגזר עליה אינם חמור כלל ועיקר כי אם מאוזן הוא ומתחשב.

בשוליו הדברים עיר כי לא השכליتي הבן על שום מה נמנעה המשיבה מלמסור תגובותיה לבקשת המערערת, למרות הוראת בית משפט קמא ולמרות שנקבע דין בבקשת אשר גם בו לא נמסרה תגובה. משכך, אף לא היה מקום לבקש לחיב את המערערת בהוצאות ההליך.

על יסוד המפורט והמצטבר הטעמים שלעיל, אין בידי להיעתר לערעור.

על המערערת להתייצב במשרדי הממונה על עובדות השירות לקליטה והצבה ביום 18.7.18 בשעה 00:08 כשפסק הדיון בחזקתו.

הצדדים הסכימו כי פסק הדיון יינתן בהעדרם.

המציאות תשלח את פסק הדין לצדים ולמונתה על עבודות השירות ותודה קבלתנו.

ניתן היום, י"ב تمוז תשע"ח, 25 יוני 2018, בהעדר הצדדים.